

[Skatteministeren]

være med til at belyse konsekvenserne af samspillet mellem tilskud og tilskudsprocenter og beskatning. Jeg tror, vi alle sammen kan have nytte af at foretage en sådan opklaring. Blot beder jeg hr. Stavad være opmærksom på, at der jo her er et samspil med EF-reglerne, som vi skal være opmærksomme på. Men lad os dyrke det under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 3/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Karen Jespersen (S):

Forslaget er en meget fornuftig opfølgning på en beslutning truffet i Konkurrencerådet, hvor man har truffet den afgørelse, at der ikke længere skal være faste priser på tobaksvarer. Det er en afgørelse, der senere er blevet bakket op af Konkurrenceankenævnet. Det betyder, at cigaretter og andre tobaksvarer for fremtiden godt må sælges under den påtrykte maksimalpris.

Dette lovforslag skal sikre, at det ikke betyder, at staten mister et provenu, hvis der er forretninger, der vil sælge cigaretter og andre tobaksvarer under den påtrykte pris. Forslaget betyder, at afgiften altid skal tages af den påtrykte maksimalpris, og det er et forslag, som Socialdemokratiet kan støtte.

Kai Dige Bach (KF):

Ifølge EF's bestemmelser skal cigaretter beskattes efter den højeste detailpris, varen afsættes til. Da dette ikke klart fremgår af den danske tobaksafgiftslov, tager forslaget sigte på at ændre loven, således at det klart fastslås, at cigaretter samt tobak og snus skal beskattes af den højeste detailhandelspris for den pågældende varekategori.

Lovforslaget medfører ingen provenumæssige konsekvenser for statskassen, og reelt oprettholdes den nuværende beskatning.

Forslaget indebærer imidlertid, at de handlende i modsætning til tidligere selv kan fastsætte salgsprisen, så længe den vel at mærke ikke overstiger den pris, som står på stempelmærket. Som følge heraf er der fra flere sider gjort opmærksom på, at forslaget kan føre til en prisrig på tobaksvarer ude i butikkerne. I den anledning har vi nogle tekniske spørgsmål til opklaring under udvalgsbehandlingen, som vi tilsiger vores positive medvirken til.

Charlotte Antonsen (V):

Lovforslaget her indfører fri prisdannelse for tobaksvarer, og fastprissystemet afskaffes. Venstre støtter den frie prisdannelse, og derfor støtter vi forslaget.

Vi er opmærksomme på, at nogle af butiksindehaverne kan være nervøse for, at fri prisdannelse for cigaretter måske kan flytte salget fra mindre butikker til store butikskæder. Problemet med hjemmemarkedserhvervene og problemer med små butikker i forhold til store kæder skal ikke forsøges løst ved hjælp af en opretholdelse af faste priser på tobak.

Jes Lunde (SF):

Når nu Konkurrenceankenævnet har truffet den afgørelse, som det har, kan vi helt støtte lovforslaget her. Lovforslaget garderer jo også imod, at staten bliver blind medpassager i en prisrig på dette område, sådan som det ellers ville være. Hvis vi lod afgiften følge med tobaksvarernes pris nedad, var staten tvungen deltager i en eventuel prisrig, og det ønsker vi selvfølgelig ikke, vi ønsker at opretholde det provenu, staten har på dette område. Derfor kan vi støtte lovforslaget.

Men jeg synes nu godt, vi kan benytte lejligheden til at diskutere, om det er rigtigt, at fastprissystemet forsvinder som en konsekvens af

[Jes Lunde]

en konkurrencelov. Jeg synes godt, vi kan tage en diskussion af, om det er en virkning, som har været tilsigtet fra Folketingets side.

Er det sundhedsmæssigt hensigtsmæssigt, at cigaretter og andre tobaksvarer bliver til slagvarer i varehusene, bliver til noget, som man skal have folk lokket til butikkerne med? Jeg er sådan lidt bekymret for at se den udvikling. Vi har jo i forvejen nogle begrænsende regler for annoncering med tobaksvarer og sådan noget, fordi vi ønsker at mindske tobaksvarernes position både i forbruget og i reklamemedierne. Derfor kan jeg godt være lidt bekymret for, om den afgørelse, som Konkurrenceankenævnet har truffet, er en, som vi skal acceptere fra Folketingets side, eller om vi er nødt til at ændre nogle lovregler, sådan at man kan fastholde fastprissystemet. Det synes jeg også bør indgå i den diskussion, vi får i udvalget.

Men hvis vi bare skal tage den afgørelse til efterretning, der er truffet i Konkurrenceankenævnet, så kan vi i hvert fald støtte dette lovforslag, så er det helt nødvendigt.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet vil medvirke til at gennemføre det lovforslag, som ministeren her har fremsat. Vi er enige med ministeren i de bemærkninger, der er anført i lovforslaget, og da det jo ikke giver nogen ekstra administration og provenumæssigt heller ikke kommer til at betyde noget, vil vi være positive over for det og medvirke til dets gennemførelse.

Bente Juncker (CD):

Jeg er nødt til at sige, at Centrum-Demokraterne altså er imod dette lovforslag fra regeringen, som vi behandler i dag. Jeg har forstået, at det er Konkurrenceankenævnet, der har sagt, at der ikke mere skal være faste priser på tobaksvarer. Jeg har forstået, at det alene er de faste priser, jeg taler om i dette lovforslag, og jeg har også forstået, at afgiften bliver den samme og ministeren får det samme ind. Men det bliver altså ikke det samme ude i byen, for dér bliver det nu sådan, at tobakken bliver en slagvare på lige fod med vaskepulver og hakket kød og alt det andet, vi kender så godt.

Uanset hvordan og hvorledes dette lovforslag er skruet sammen og uanset Konkurrenceankenævnet og Konkurrencerådet, bliver jeg altså nødt til at sige, at dette her virker meget

fordrejet over for de små handlende. Det rammer kioskere, der ikke kan sælge til den pris, som SuperBrugsen kan, og det rammer den lille købmand henne på hjørnet, der ikke kan sælge til samme pris som supermarkedskæderne. Man kan sige, at det måske ikke har så meget med lovforslaget at gøre, men det er jo den adfærd, der bliver konsekvensen af lovforslaget, som er afgørende, når vi skal stemme her i salen.

Jeg er nødt til at sige, at vi ikke bryder os om lovforslaget, for det skaber forvriddning for en branche, som allerede er hårdt ramt. Vi ved alle sammen, hvordan små kioskere og små købmænd kæmper fortvivlet med en 80 timers arbejdsuge, og så skal de nu se, at tobaksvarer bliver solgt billigere uge efter uge i de store kæder.

Vi kan altså ikke tilsige ministeren nogen som helst støtte til dette forslag, som det foreligger i øjeblikket.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan godt støtte forslaget. Vi synes i princippet, det er udmærket, at fastprissystemet anfægtes. Vi kan ikke se, at der er noget odøst i, at tobak bliver en slagvare, når Gammel Dansk og øl kan være slagvarer. Det har kioskerne såmænd også haft megen glæde af i den tid, hvor det har fungeret.

Der er grænser for, hvor stor prisdifferentiering man kan gennemføre, når man har det afgiftsniveau, vi har – og som vi i øvrigt støtter – i Danmark. Slagvarerne findes jo ikke så meget i Danmark som på den anden side af vore grænser.

Vi synes, det er et udmærket lovforslag, og vi vil støtte det.

Kofod-Svendsen (KRF):

Dette er et lovforslag, vi gerne vil stille nogle spørgsmål til under udvalgsarbejdet. Vi er lidt optaget af, både hvordan det vil påvirke de mindre næringsdrivende, og hvordan forbruget vil udvikle sig, så der vil komme nogle spørgsmål til forslaget fra vores side.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der er under debatten stillet det spørgsmål, om det overhovedet er en fornuftig og rigtig ting, at det såkaldte fastprissystem bliver afskaffet. Jeg er nødt til allerede her at slå fast, at

[Skatteministeren]

det spørgsmål i virkeligheden ikke vedrører dette forslag.

Spørgsmålet om fastprissystemet er afgjort i det såkaldte Konkurrenceankenævn. Det er altså et uafhængigt ankenævn, der har truffet den beslutning, at det hidtidige system med faste priser på tobaksvarer skal afskaffes.

Regeringen har så måttet sige: For at sikre provenuet af tobaksbeskatningen er vi nødt til at fastsætte en særlig stempelmærkepris, som tobaksafgiften altid beregnes ud fra, uanset hvad tobakken sælges for i forretningerne. Vi er nødt til at adskille de to problemer.

Det ene problemsæt er spørgsmålet om, hvorvidt det nu er en god og rigtig ting, at fastprissystemet bliver afskaffet. Det hører hjemme i en anden sammenhæng, nemlig i Konkurrenceankenævnet, og til det spørgsmål vil jeg sådan set blot sige, at uanset hvad man i øvrigt måtte mene om den beslutning, Konkurrenceankenævnet har truffet, vil det jo nok være en noget betænkelig sag, om Folketinget skulle gå ind og lovgive, hver gang et frit og uafhængigt nævn træffer en beslutning, som Folketinget måtte være uenigt i. Jeg rejser det bare som en lille betænkelighed. Jeg har i hvert fald på regeringens vegne taget til efterretning, at Konkurrenceankenævnet har truffet den beslutning, som ankenævnet har.

Det andet sæt af problemer er så, hvordan vi så sikrer, at tobaksafgiften fortsat kommer ind. Her er det jo fuldstændig rigtigt, som hr. Jes Lunde fremhævede, at man må undgå, at statskassen bliver tvungen deltager i en priskrig på tobaksvarer. Det var det, som fru Bente Juncker fremhævede, at tobak vil blive en slagvare i de store forretninger. Vi må så bare undgå, at statskassen bliver tvungen deltager i en sådan priskrig, og det undgår vi ved – som i dette lovforslag – at fastsætte, at tobaksafgiften altid skal beregnes på grundlag af en fast stempelmærkepris, som ligger fast, uanset hvilken pris tobakken rent faktisk sælges til i forretningerne.

Til dem her, der med rette interesserer sig for vilkårene for den lille tobakshandler og andre små forretningsdrivende, vil jeg godt sige, at i det omfang dette lovforslag overhovedet har nogen betydning i henseende til markedet, vil det have en tendens til at beskytte den lille handlende, for lovforslaget sikrer nemlig, at afgiften bliver opkrævet med et bestemt beløb,

også selv om forretningen måtte beslutte sig til at sælge tobakken til underpris, om jeg så må sige. Det bliver forretningen selv, der bærer hele omkostningen ved at gøre tobakken til slagvare. Statskassen deltager ikke i det.

Isoleret set bidrager dette lovforslag altså til at beskytte den lille handlende imod den konkurrencesituation, der kan opstå ved, at tobak bliver gjort til slagvare.

Derfor er man altså nødt til at skille de to problemsæt ad. Spørgsmål 1: Er Konkurrenceankenævnets beslutning rimelig? Og spørgsmål 2: Hvordan undgår vi, at statskassen bliver tvungen deltager i en priskrig på tobak? Det er det sidste spørgsmål, der tages stilling til med dette forslag, og dér har jeg noteret mig bred tilslutning i Tinget til forslaget.

Det andet spørgsmål er altså, hvorvidt man i en anden ministers regi vil gå ind og ændre en beslutning truffet af et frit og uafhængigt Konkurrenceankenævn. Jeg ville nok personligt føle, at det ville være urimeligt at ændre en beslutning, som det frie og uafhængige Konkurrenceankenævn har truffet.

Og når det er givet, at man tager til efterretning, hvad Konkurrenceankenævnet har besluttet, nemlig at ophæve fastprissystemet, så anser jeg det lovforslag, der ligger her, for at være den bedste og mest effektive sikring af, at vi opretholder tobaksafgiftsprovenuet og undgår, at statskassen bliver tvungen deltager i priskrige på tobak.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er enig i skatteministerens analyse af, hvordan dette lovforslag spiller ind i den her sammenhæng. Det er derfor, vi kan støtte det, og CD burde for så vidt også støtte det med den holdning, partiet har til de små handlende.

Men jeg synes alligevel, det er relevant at tage diskussionen om fastprissystemet i det hele taget her, selv om jeg godt ved, at det i givet fald bliver med et andet ressortministerium. Når CD har den holdning, det har, som svarer til SF's i forhold til bekymringen for de små handlende, så er det, vi skal gøre, i virkeligheden at støtte dette lovforslag, men derudover tage initiativ til et andet lovforslag, formentlig på industriministerens ressortområde, til opretholdelse af et fastprissystem.

[Jes Lunde]

Vi har tit diskussioner også herinde om decentralisering, vi har diskussioner om landsbypolitik, vi har diskussioner om, at vi gerne vil have, at vi bevarer det liv, der er derude på landet, men hvad er det, der sker, hvis vi op hæver fastprissystemet? Ja, det bevirker, at de store varehuse får nogle meget slagkraftige lokkevarer i form af tobaksvarer til at lokke mange flere kunder over til de store varehuse på bekostning af de små handlende. Det kan meget vel blive den lille købmænds og den lille brugs' død ude i landsbyen, og det ønsker vi ikke i SF. Derfor synes vi, der er god grund til at diskutere en opretholdelse af fastprissystemet, og det vil vi overveje at tage et lovinitiativ til. Jeg kan fornemme, at CD er interesseret i det, og jeg er da interesseret i at høre, om der er andre partier, som gør sig de samme overvejelser.

Dér gør det ikke os så meget, at vi kommer til at anfægte Konkurrenceankenævnet, det overlever såmænd nok. Det kan være, at det bliver lidt ked af det og lidt stødt på manchetterne, men det betyder ikke noget for os i forhold til den konsekvens, dette kan få for butiksverdenen i Danmark.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg er altså nødt til at fortælle skatteministeren, som åbenbart ikke ved det, hvad der foregår rundt omkring i de små byer og har gjort det i de sidste 8-10 år.

Det, der foregår, er, at de store kæder uanset afgifter, uanset vejledende priser og uanset, hvad de skal betale, sætter priserne ned på nogle varer, og de er ligeglade med at få et tab. De er ligeglade med, om de ikke tjener så meget på en vare en uge, to uger eller en måned, for de har nemlig midler til at stå imod med, men det har den lille købmand ikke. Han har ikke råd til at miste 25 øre eller 1 kr., eller hvor meget det er, på avancen. Uanset om det er bestemt af Konkurrenceankenævnet eller ej, vil det gå ud over de små kioskere og de små købmænd, som man lige går hen og henter nogle cigaretter, dagens avis og lidt slik hos.

Ministeren lægger megen vægt på, at det er formålet med lovforslaget, at han beholder afgiften. Det ved jeg godt, jeg har også læst lovforslaget, men jeg er nødt til at sige, hvad konsekvensen af det bliver. Det er da underligt, at

jeg skal høre skatteministeren sige, at statskassen er en medspiller, og at den trænger til en medspiller. Statskassen bliver i høj grad medspiller i dette spil, hvis endnu flere kiosker og små købmænd lukker, for så kommer statskassen nemlig ikke til at betale pengene ud af skatteministerens kasse, men af Socialministeriets som bistandshjælp til de mennesker, der går ned på det her.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg har med meget stor interesse lyttet til den debat, der har været om, at cigaretter og i øvrigt også andre varer nu vil blive slagvarer, fordi man forsøger at gennemføre dette lovforslag.

Hvis man ønskede det, kunne man vel beskytte de mindre detailhandlere på en langt mere effektiv måde, f.eks. ved at forhindre de store, der bruger cigaretterne som prisparameter, i at annoncere med begrænsninger. Det er meget nemt at være billig og spille stærk mand, hvis man kan sige, at det kun gælder for 3 pakker cigaretter. Hvis man undlader denne begrænsning, kan de mindre detailhandlere købe cigaretterne dér, og så får de deres avance hjem.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne på stedet give hr. Flemming Hansen tilsagn om, at vi i fællesskab laver en sådan ændring af markedsføringsloven, det er vi helt indstillet på i SF. Vi synes, at det er uacceptabelt, at de store varehuse opererer på denne måde med at sælge begrænsede kvoter langt under indkøbspris, så andre ikke kan komme ind i en fair konkurrencesituation. Hvis Det Konservative Folkeparti vil støtte en ændring af markedsføringsloven, er vi klar.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg var ved at falde ned af stolen, da hr. Flemming Hansen sagde, at De Konservative nu vil indføre skærpede regler for annoncering og indskrænke forretningslivets muligheder for at sælge dets varer, det var dog et mærkværdigt synspunkt. Jeg håber, at hr. Flemming Hansen er helt alene i den konservative gruppe med et sådant forslag.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fru Bente Juncker må have misforstået, hvad jeg har sagt, eller jeg burde måske sige, at jeg har udtrykt mig uklart, siden fru Bente Juncker kunne få det indtryk, som hun videregav herfra. Fru Bente Juncker talte så varmt for hensynet til den lille købmand og andre mindre forretningsdrivende, men når fru Bente Junckers udgangspunkt er at ville beskytte den lille handlende, bør hun netop støtte det lovforslag, som regeringen har fremsat.

Det er ikke dette lovforslag, der afskaffer fastprissystemet, det er afskaffet i medfør af en beslutning truffet i Konkurrenceankenævnet. Derefter siger vi så, at når den beslutning nu er truffet, må der tilvejebringes et nyt grundlag for opkrævning af tobaksafgiften, og det gør vi ved at fastsætte en fast stempelmærkepris. På grundlag af denne faste stempelmærkepris beregnes der afgift med den virkning, at de forretninger, der ønsker at gøre tobak til en slagvare ved at sælge den til en billig pris, selv kommer til at betale hele gildet, for afgiften skal være den samme, uanset hvilken pris man sælger til.

Det er til fordel for de små forretningsdrivende, og derfor vil jeg nok mene, at med den grundholdning, som fru Bente Juncker her har givet udtryk for, og som jeg til fulde deler, burde fru Bente Juncker støtte dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er indlysende rigtigt, hvad skatteministeren siger, men min henvendelse er til hr. Ole Donner. Jeg må have udtrykt mig forkert eller for dårligt – og det kan ske for ethvert menneske – når hr. Ole Donner har opfattet det, som om jeg vil begrænse annonceringen, for der er netop i dag begrænsninger, når de store kan sige, at de er verdensmestre, for de kan sælge varen til halv pris, men kun 1 stk. Det er en begrænsning, og den vil jeg have ophævet, så det bliver fuldstændig frit og liberalt. Vi har ikke diskuteret det i mit parti, mens jeg har været til stede, så jeg kan kun svare for mig selv, men jeg taler med utrolig mange små købmænd, og deres største problem er netop den begrænsning, man har i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg siger tak til hr. Flemming Hansen, fordi hr. Flemming Hansen uddybede sit synspunkt, men jeg glæder mig til at se udskriften af Folketingets forhandlinger, så vi kan se, hvordan det er udtrykt. Til hr. Flemming Hansens sidste bemærkning om, at man vil forhindre, at forretninger kun sælger et bestemt antal til en bestemt pris, vil jeg for god ordens skyld sige, at Fremskridtspartiet også er imod. Vi mener, at næringslivet skal være frit, og at det skal kunne annoncere på en hvilken som helst måde og have lov til at sælge, hvad det har lyst til.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Nu begynder jeg også at glæde mig til at se udskriften af Folketingets forhandlinger, for i dag lægger de store netop en begrænsning ind ved at sige, at der f.eks. kun må sælges 3 flasker snaps pr. person. Vi kan da ikke komme uden om, at det da netop er en begrænsning.

Jeg siger, at der ikke må være nogen begrænsning, der må ikke stå, at et tilbud kun gælder 3 flasker. Man kan da ikke komme uden om, at det dog er en liberalisering i forhold til det, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Dér er vi altså uenige, for det svarer fuldstændig til, at man annoncerer med, at man sælger en vare til en pris, så længe lager haves, og den mulighed skal folk også have.

Men tilbage til lovforslaget: Vi støtter skatteministerens lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg kan stadig væk ikke forstå, at skatteministeren ikke kan forstå det, jeg siger, for det er faktisk en kendt sag, at de store virksomhedskæder i et stykke tid ikke behøver nogen avance på en vare og tilmed, hvis det passer dem, kan betale noget af afgiften; de kan gå langt ned, hvis det passer dem. Jeg forstår ikke, at skatteministeren ikke kan forstå, at dette lovforslag, om det så er bestemt af Konkurrenceankenævnet, simpelt hen vil betyde, at de små virksomheder, f.eks. kioskejere, på lidt længere

[Bente Juncker]

sigt ikke kan overleve, fordi den handel, de har, er, at folk køber deres daglige cigaretter og aviser hos dem; og at avancen ikke er kæmpestor på det område, ved man i forvejen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg mener nu, at det er et spørgsmål, om fru Bente Juncker ikke tillægger cigaretsalget i de små butikker for stor betydning. Som fru Bente Juncker allerede har sagt, er avancen meget lille på cigaretter, så dette forslag drejer sig altså ikke om liv eller død for de små butikker, men det er da rigtigt, at det kan spille en rolle. Som jeg også var inde på i mit oprindelige indlæg, må man se på helt andre ting, hvis man vil være med til at redde hjemmemarkedserhvervene og de små butikker, nemlig på forholdet mellem offentlige og private udgifter. Hvis det med andre ord kunne lykkes her i Tinget at komme igennem med besparelser på de offentlige udgifter, kunne man måske sænke skatterne, og det kunne måske gavne hjemmemarkedserhvervene og de små butikker. Men det er altså proportionsforvrængning, hvis man tror, at dette er noget, der har så stor en effekt, at det er afgørende for hjemmemarkedserhvervene.

Formanden:

Fru Bente Juncker en kort bemærkning, og vi skal gå mod en afslutning af denne række af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Ja, og det skal også være min sidste korte bemærkning.

Man må slet ikke stille spørgsmål til fru Charlotte Antonsen, man skal naturligvis følge dette lovforslag og det, som ministeren siger, og bakke op bag og stemme ja til det, Konkurrenceankenævnet siger.

Jeg spørger, hvad konsekvenserne bliver, for jeg er valgt som politiker for at se på, hvad konsekvenserne kan blive. I øvrigt vil jeg under udvalgsarbejdet have at vide, hvordan sammensætningen er i det Konkurrenceankenævn. Det kunne også være et af spørgsmålene.

Formanden:

Hr. Jes Lunde en kort bemærkning, så tror jeg, vi kan slutte de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Blot en enkelt bemærkning til fru Charlotte Antonsen. Problemet er ikke, at de små købmænd er kede af at miste salget af tobak, fordi de har haft stor fortjeneste på det, fortjenesten på tobak er såmænd meget lille, så det er ikke selve bortfaldet af tobakssalget, der bekymrer dem.

Det, der bekymrer dem, er, at man ved at bruge tobaksvarer som slagnumre, som lokkevarer, får en meget større del af kunderne i de store varehuse, og så forsvinder det samlede grundlag for den lokale detailhandel. Det er problemet, og det er derfor, vi er bekymrede ved tanken om en ophævelse af fastprissystemet.

Vi har to veje at gå, nemlig enten at bevare fastprissystemet eller som nævnt af hr. Flemming Hansen at indføre en ændring af markedsføringsloven, sådan at begrænsningen af vareudbudet i forbindelse med slagvarer ophæves, for hvis vi fjerner muligheden for, at de store varehuse kan kvotere – så og så mange flasker snaps pr. kunde – kan de ikke længere køre denne dumping, og hvis de skulle blive ved med at sælge deres varer betydeligt under indkøbspris, kan den lille købmand bare stille og roligt futte ud med en trailer og købe hele lageret, køre hjem og sælge det med en større fortjeneste, end han er vant til, så på den måde kan vi komme dumpingen til livs, og det vil vi gerne være med til at overveje.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.